

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Det rette Venskabs Kiendetegn

Citation: Stub, Ambrosius: "Det rette Venskabs Kiendetegn", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stub01val-shoot-workid60920.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Det rette Venskabs Kiendetegn

Aria

Hierte Ven! vi ere lige,
Som Du er bestandig til,
Du har lovet ey at svige,
Skee for resten, hvad der vil!
O du maae
Selv tilstaae
Saadant holdes kun af faae.

Skal jeg friste større Fare,
Sveve mellem Liv og Død,
See da ere Venner Rare,
Som man kiender best i Nød;
Har Du Mod?
Ærligt Blod
Til at staae og holde Foed.

Vil min Lykke viise Hælen,
Vender Armod mig sin Taae
Trænger Mangel ind til Siælen,
Reeder mig een Seng af Straae,
Mon jeg tør
Ved Din Dør
Vente, hvad du kan og bør?

96

Fæster Svaghed mig til Sængen,
Skal jeg blive Skind og Been,
Visne som en Urt i Engen,
Stinkende for mangel een,
Kand du der
Komme nær,
Have en Ælendig kiær?

Hierte Ven saa bør det være,
Denne er vor felles Pagt,
Den skal findes værd at ære,
Naar den tages vel i Agt,
Gid den maae
Varigt staae,
Prøven ønskes ey at naae.

* *
-- 97